

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΜΑΪΟΥ 2023.

«Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ»

*«Ἦτης Σαμαρείτιδος εορτή εν η ο Χριστός μεσ-
σίαν εαυτὸν ωμολόγει».*

*Ισιδώρου μάρτυρος του εν Χίω, Θεράποντος
ιερομάρτυρος, Λεοντίου αρχιεπισκόπου
Ιεροσολύμων.*

έτος 16^ο Τεύχος 701

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Πράξ.11,19-30) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Εγένετο δε αυτούς ενιαυτὸν ὅλον συναχθῆ-
ναι εν τη εκκλησία και διδάξει ὄχλον ικανόν, χρημα-
τίσαι τε πρώτον εν Αντιοχεία τους μαθητάς χριστια-
νοὺς» (Πράξ.11,26).

Οι Πράξεις των Αποστόλων, στο σημερινό Αποστο-
λικό ανάγνωσμα, αναφέρονται στη διάδοση του
Ευαγγελίου στη Φοινίκη, στην Κύπρο και στην Αντιό-
χεια. Μάλιστα στην Αντιόχεια, ὅπως χαρακτηριστικά
σημειώνεται , κατά την ιεραποστολική εργασία των

Αποστόλων Παύλου και Βαρνάβα, ονομάστηκαν για πρώτη φορά τα μέλη της
Εκκλησίας χριστιανοί. Όταν για πρώτη φορά κηρύχτηκε το Ευαγγέλιο στην
Αντιόχεια, τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά. Ο αριθμός των χριστιανών
καθημερινά αυξανόταν. Η θαυμαστή και πλούσια αυτή καρποφορία του λό-
γου του Θεού έγινε γνωστή στην Εκκλησία των Ιεροσολύμων, η οποία έστειλε
τον Απόστολο Βαρνάβα να επισκεφτεί τη νεοσύστατη Εκκλησία, για να στη-
ρίξει τους πρώτους εκεί χριστιανούς: «Ἠκούσθη δε ο λόγος εις τα ὦτα της

Εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις περί αυτών και εξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθείν έως Αντιοχείας» (Πράξ.11,22)

Πράγματι ο Απόστολος Βαρνάβας πήγε στην Αντιόχεια και αφού είδε με πολλή χαρά το πλήθος των χριστιανών **«ος παραγενόμενος και ιδών την χάριν του Θεού εχάρη, και παρεκάλει πάντας τη προθέσει της καρδίας προσμένειν τω Κυρίω»** (Πράξ.11,23), προτρέπει όλους να μείνουν αφοσιωμένοι και προσηλωμένοι στον Κύριο με όλη τη διάθεση της ψυχής τους. Ο Βαρνάβας ήταν ο πιο κατάλληλος γι' αυτή την αποστολή, γιατί είχε το χάρισμα της **παρακλήσεως**, όπως δηλώνει και το όνομά του, αφού Βαρνάβας είναι Αραμαϊκή λέξη και σημαίνει « υιός παρακλήσεων».

Ας δούμε, αγαπητοί μου αδελφοί, με αφορμή το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα ποιο είναι το χάρισμα της **παρακλήσης** πιο αναλυτικά και γιατί είναι απαραίτητο να το καλλιεργούμε. Ο Βαρνάβας **«και παρεκάλει πάντας τη προθέσει της καρδίας προσμένειν τω Κυρίω»** (Πράξ.11,22), παρακάλεσε τους χριστιανούς και παρακινούσε όλους αυτούς, που είχαν πιστέψει, να μένουν με όλη την καρδιά τους πιστοί και αφοσιωμένοι στο Κύριο. Η λέξη **παρακαλώ** σημαίνει ενθαρρύνω, προτρέπω, παρηγορώ, ενισχύω. Με αυτή την έννοια τη χρησιμοποιεί συχνά ο Απόστολος Παύλος. Ας είναι δοξασμένος ο Θεός, γράφει στη β' προς Κορινθίους επιστολή **« Ο παρακαλών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, εις το δύνασθαι ημάς παρακαλείν τους εν πάση θλίψει»** (Κορ.1,4). Δηλαδή, ο Θεός μας παρηγορεί σε κάθε θλίψη, για να μπορούμε κι εμείς με την παρηγοριά που μας δίνει, να παρηγορούμε τους άλλους, σε οποιαδήποτε θλίψη κι αν βρίσκονται.

Άλλωστε και ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων μας σημειώνει ότι και το Άγιο Πνεύμα, γι' αυτό και ονομάζεται **Παράκλητος «δια το παρακαλείν και παραμυθείσθαι και συναντιλαμβάνεσθαι της ασθενείας ημών»** (Κατηχήσεις 16,20), επειδή μας παρηγορεί, μας εγκαρδιώνει και μας ενισχύει στην ανθρώπινη αδυναμία μας. Αυτό αδελφοί μου, είναι το έργο της **Παράκλησης**, να προτρέπει τον απελπισμένο αμαρτωλό σε μετάνοια, να ανακουφίζει την ψυχή, που αντιμετωπίζει θλίψεις και δοκιμασίες, να ενισχύει τον πιστό χριστιανό στον αγώνα της αρετής. Το έργο της **Παράκλησης**, λοιπόν, είναι χάρισμα του Αγίου Πνεύματος, έργο ιερό και άγιο, που το έχουμε ανάγκη στη ζωή μας.

Η ζωή του ανθρώπου είναι ένας διαρκής αγώνας. Αγωνίζεται ο πιστός χριστιανός να υπερνικήσει τα πάθη και τις αδυναμίες του και να εφαρμόζει το θέλημα του Θεού στη ζωή του. Κάποτε όμως κουράζεται η ψυχή, εξασθενούν οι δυνάμεις της και κινδυνεύει από την απογοήτευση και την απελπισία. Εκείνη τη δύσκολη ώρα ο άνθρωπος χρειάζεται τόνωση, ενίσχυση, παρηγοριά. Αυτή την αποστολή ανέλαβε και ο Απόστολος Βαρνάβας ερχόμενος στην Αντιόχεια.

Στη συνέχεια της σημερινής Αποστολικής περικοπής, αναφέρεται στην προφητική παρέμβαση του ευλαβούς και πνευματοφόρου **Αγάβου**, ότι θα επέλθει μεγάλη πείνα στον κόσμο: **«Εν ταύταις δε ταις ημέραις κατήλθον από Ιεροσολύμων προφήται εις Αντιόχειαν. Αναστάς δε εις εξ αυτών ονόματι Άγαβος εσήμανε δια του πνεύματος λιμόν μέγαν μέλλειν έσεσθαι εφ'όλην την οικουμένην, όστις και εγένετο επί Κλαυδίου Καίσαρος»** (Πράξ.11,27-28). Πράγματι ξέσπασε λιμός επί ηγεμονίας του Καίσαρα Κλαυδίου, πλήττοντας με δριμύ τρόπο την Ιουδαία. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ένα από τα κορυφαία σημεία της περικοπής, η απόφαση των χριστιανών της Αντιοχείας να στείλουν οικονομική ενίσχυση, ανάλογα με τις δυνατότητες του κάθε χριστιανού, προς τη Εκκλησία των Ιεροσολύμων, επιδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο, την έμπρακτη αλληλεγγύη προς τους κατοίκους της χειμαζόμενης από το λιμό περιοχής: **« των δε μαθητών καθώς ημπορεί το τις, ώρισαν έκαστος αυτών εις διακονίαν πέμψαι τοις κατοικούσιν εν τη Ιουδαία αδελφοίς, ο και εποίησαν αποστείλαντες προς τους πρεσβυτέρους δια χειρός Βαρνάβα και Σαύλου»** (Πράξ.11,29-30), η βοήθεια, μάλιστα, στάλθηκε μέσω των Αποστόλων Βαρνάβα και Παύλου.

Την προηγούμενη Κυριακή ακούσαμε, και σας το έγγραψα, πάλι από τις Πράξεις των Αποστόλων, για τη μέριμνα, που επιδείκνυαν οι Απόστολοι για τις ανάγκες των μελών της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, τα οποία μέσα από τον κοινοτικό τρόπο ζωής της πρώτης Εκκλησίας, δεν ένιωθαν ποτέ μόνα κι απροστάτευτα. Στο σημερινό ανάγνωσμα η μία τοπική Εκκλησία της Αντιοχείας, βοηθάει έμπρακτα τη δοκιμασία μιας άλλης τοπικής Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, σηματοδοτώντας με τον τρόπο αυτό και την κοινωνική αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο, που είναι άμεσα συνυφασμένη και απόλυτα εξαρτημένη από την πνευματική και σωτηριολογική της αποστολή. Η απόφαση της Εκκλησίας εκείνη την εποχή, για τη θεραπεία των κοινωνικών αναγκών σε ομάδες ανθρώπων, διατρέχει τη ζωή της όλες τις εποχές μέχρι και σήμερα. Μάλιστα η στάση αυτή έχει σαφή Ευαγγελική κατοχύρωση, διότι ο Χριστός ενδιαφέρθηκε

για τον όλο άνθρωπο και στη φυσική του και στη βιολογική του διάσταση. Πρώτος Εκείνος έδειξε στους μαθητές Του, δηλαδή, στην Εκκλησία, να δείχνουν έμπρακτη αγάπη στον κάθε άνθρωπο.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι η Εκκλησία μας είναι ο τόπος της έμπρακτης και ανιδιοτελούς αλληλεγγύης προς τους πάσχοντες αδελφούς, η οποία λαμβάνει έκτακτες και μεγαλύτερες διαστάσεις σε εποχές, σαν αυτή που διανύουμε σήμερα, όπου τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα πολλαπλασιάζονται. Η Εκκλησία μας όμως, ως προς την αλληλεγγύη, δε διακρίνει τους ανθρώπους ανάλογα με το φύλο, το χρώμα ή την εθνική τους καταγωγή, με το θρήσκευμα ή τις πολιτικές τους προτιμήσεις. Σήμερα πολλοί είναι εκείνοι που προβαίνουν σε μεγαλοστομίες, περί αλληλεγγύης, διακηρύξεις, αλλά είτε ζητούν ταυτότητα, για να ξεχωρίζουν τους Έλληνες από τους θεωρούμενους δευτέρας κατηγορίας ανθρώπους, πρόσφυγες και μετανάστες, είτε περιορίζονται σε όσους ασπάζονται τις κομματικές τους θέσεις. Αυτό όμως δεν είναι αλληλεγγύη, αλλά στυγνή εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου, απαράδεκτη ρατσιστική συμπεριφορά, που καμιά σχέση δεν έχει με το πνεύμα της αγάπης, στο οποίο μας καλεί ο Κύριος και η Εκκλησία Του.

Γι' αυτό, αδελφοί μου, μην επιτρέψουμε σε εκείνους που έχουν μετατρέψει την αλληλεγγύη σε τρόπο υφαρπαγής ψήφων ενόψει εκλογών και δημιουργίας διασπαστικού κλίματος μέσα στην Ορθόδοξη Ελληνική κοινωνία. Ο κάθε άνθρωπος, ο δικός μας και ο ξένος είναι η ζωντανή εικόνα του Θεού, που περιμένει από μάς, με έργα και όχι λόγια, να αποδείξουμε ότι είμαστε γνήσια τέκνα της Εκκλησίας και όχι κατ'επίφαση **χριστιανοί**. Ο κάθε μέρα αληθινός χριστιανός πρακτικά σημαίνει ότι στην καθημερινή μας πορεία ο Χριστός είναι το πρότυπό μας. Ο Χριστός, ο σαρκωμένος Θεός Λόγος, με το πέρασμά Του από τον πλανήτη μας, χάραξε και την πορεία, που οφείλουν όλοι οι πιστοί να ακολουθούν. Δεν έκανε θεωρίες, Ζωή έδειξε και δίδαξε. Τα **ίχνη** Του άφησε. Δύσκολο να χαράξει κανείς ένα καινούριο δρόμο. Εύκολο είναι να βαδίσει πάνω στα χνάρια κάποιου άλλου, του πρωτοπόρου, που αγωνίστηκε και θυσιάστηκε για να ανοίξει ο δρόμος. Ο Χριστός έκανε το δύσκολο. Άνοιξε το δρόμο για την τελειότητα. Εμείς καλούμαστε να ακολουθήσουμε τα χνάρια Του. Κι όχι μόνοι μας. Με τη βοήθεια Εκείνου, με τη Χάρη Του: **«Χριστός έπαθεν υπέρ ημών, ημίν υπολιμπάνων υπογραμμόν, ίνα επακολουθήσωμεν τοις ίχνεσι αυτού»** (Πέτρ.2,21). **ΑΜΗΝ.**